

Tudi na Koroškem je SPZ zborovala

Občni zbor Slovenske prosvetne zveze, osrednje kulturne organizacije koroških Slovencev, ki je v četrtek minulega tedna zasedal v Domu glasbe, je stal v znamenju pregleda razvoja dejavnosti SPZ in v članjenih društvih v preteklem prosvetnem letu. Kot tak je pokazal, da so Zveza in članjena društva svoje delo v zadnjih letih vidno poživila in da so se vrste prosvetnih delavcev močno pomladile. Istosčasno pa je tudi nakazal nadaljnje naloge in potrebe dela v prosvetnih društvih in v njihovi Zvezi. Te naloge in pa potrebne usmeritve prosvetnega dela je predvsem vseboval od Upravnega odbora predloženi in od Nadzornega odbora pregledani Načrt dela Slovenske prosvetne zveze v prosvetnem letu 1959-60, s katerega vsebino so bili člani in delegati na občnem zboru podrobno seznanjeni. V tem načrtu so istosčasno zapodane smernice za delo v Slovenskih prosvetnih društvih. V živahni in pestri diskusiji je občni zbor pravilnost tega načrta potrdil in ga še s svoje strani izpopolnil z nadaljnjimi mislimi glede obliče prosvetnega dela in njegovih ciljev.

Občni zbor je začel predsednik Upravnega odbora SPZ, tov. dr. Franci Zwitter. Po običajni formalnosti je občni zbor prešel na poročilo Upravnega odbora, ki ga je podal tajnik Blaž Singer in katerega glavno vsebino smo pričeli že v zadnji številki našega lista. Poročilo upravnega odbora je z blaginjskim poročilom izpopolnil blaginjski Vladimir Prunšnik, ki je med drugim povedal, da je bila SPZ letos v celoti odvisna od svojih lastnih dohodkov in od prostovoljnih prispevkov slovenskega prebivalstva. Kot osrednja kulturna organizacija koroških Slovencev razen 1.500 šil. subvencije na račun lanske proslave svoje 50 letnice obstoja letos od države in dežele ni dobila nobene dodatne ali subvencije, pač pa je morala plačati preko 24.000 šilingov davkov. Zato je ob koncu svojega poročila, ko se je družilo v številnim dobrotnikom zahvalil za njihove prispevke in jih prosil za nadaljnjo naklonjenost, pozval merodajne oblasti, da pri svojih subvencijah in dotacijah za kulturno rast in napredek prebivalstva dežele odstopijo od dvojnih mer in da upoštevajo Slovensko prosvetno zvezo enako, kakor upoštevajo nemške ljudsko-prosvetne organizacije in dežele.

Poročilo Nadzornega odbora je podal njegov predsednik Janez Weiss ter na podlagi pregleda dela Upravnega odbora in blaginjskega poslovanja predlagal občnemu zboru, da vza- me poročila na znanje in izreče Upravnemu odboru razrešnico, kar se je tudi zgodilo.

V zvezi s predloženim načrtom bodočega dela SPZ je spregovoril predsednik Upravnega odbora dr. Franci Zwitter. V svojem govoru je uvodoma poudaril, da morajo SPZ in društva v vsej prosvetni dejavnosti v prvi vrsti videti našega človeka, predvsem pa naša naraščajoča in naša otroka. Šolska torba ali zagotovitev pouka našim otrokom v njihovi materinski in zato prvenstvena skrb in briga prosvetnih društev in vseh njihovih članov. Sploh morajo društva skrbeti za to,

XII. REDNI LETNI OBČNI ZBOR SPZ

(Nadaljevanje s 3. strani)

pestriti svoje delovanje na najrazličnejše načine. Njihova folklorna skupina je se demkrat nastopila v sodelovanju z drugimi društvi. Udeležili so se tudi nekaterih športnih prireditev. Pohvalo in priznanje pa moramo izreči za uspešno prireditev pri Piščančih, ki je letos druga postavila in kaže, da bo postala tradicionalna. Za pripravo te prirediteve so pokazali mladinci izredno veliko resnosti, odgovornosti in poštenja. Ivan Cankar ima simpatije ne prostore, v katerih se v glavnem zbira mladina in znanja otroška skupina, ki je po odhodu pevovodkinje Valeticeve in režiserske igralke E. Star-

čeve v zelo resnem momentu, da razpade. Društveni odbor in PZ morata najti vadi- telja in pevovodjo. Društvo prireja stalne družabne popoldnevne s plesom, priredili so zelo okusno in popolno orga- nizirano Lila ples, eno pred- vanje, otroško prireditev, ki so jo ponovili v Kopru in Križu, sodelovali so na Pre- šernovi proslavi, organizirali izlet v Lipico in Koper. Tu- di na športnem področju so imeli nekaj nastopov.

Težkoče in napake

To je bilo v glavnih pote- zah delo v naših društvih od zadnjega občnega zbora Zveze. Od lanskega občnega zbora do danes je imel LO SPZ 25 rednih sej, glavni odbor je bil sklican samo na eno se- jo, ki je glede na udeležbo precej nepopolna. Bilo je tu- di več ožjih sej članov LO, ki so bili prevzeli določene naloge.

V začetku sezone smo na prvih sejah preučili težkoče, pomanjkljivosti, napake pro- svetnega življenja in delova- nja pri nas. Drži splošno u- gotovitev, da je v društvih še vedno premalo družabnosti, predavanj, resnih in zabav- nih kulturnih večerov, izle- tov. Zadnji občni zbor je ule- to in potrdil tako stanje in mnogo je bilo govora, kako temu odpraviti. Poleg po- manjkanja delovnega prosvet- nega človeka, je važno vpra- šanje sredstev, ki so nujno potrebna za vsako sodobno de- lovanje in privabljanje lju- di v našo sredo. Razpisali smo društveno posojilo v zne- sku 150.000 lir, iz katerega naj bi si društva nabavila potrebne stvari, ki bi bile to- čno časa last PZ, dokler jih društvo ne odplača. P.d. Igo Gruden, Slovenec in V. Vod- nik so dobila novo mizo za ping-pong, Barkovlje in Lo- njer pa nove gramofone z ne- kaj ploščami. Prav bi bilo, da bi si ta društva, pa tudi osta- la skušala omisliti lastne re- zultate z najrazličnejšim na- biranjem sredstev. Zveza na- ma more dati na razpolago družstvom kinoprojektor, ma- gnetofon, gramofon, aparat za skopiranje slik ter precej no- roga dramskega, zabavnega in notnega materiala.

Svet Svobode in prosvetnih društev Slovenije je povabil našo Zvezo na enotedenski tečaj za tajnike in predse- dne p.d. Udeležilo se ga je šest mladih prosvetancev. Pri iskanju mladih ljudi za raz- ne tečaje pričakujemo od

ku povodijo po tekmovalno- smu ugotovili, da so taki na- čini skupne zainteresiranosti več društev zelo privlačna zadeva, ki mora, pri pravilni obliki, samo uspeti. Zato naj- ti v bodoče ne imeli več tekmovalja med zbori, kjer bo I. II. in zadnje mesto, am- pak neke vrste revija z na- gradami. Nagrade pri tek- movalstvu so znašale 75.000 lir v denarju in nad 120 najno- vejših knjig, ki so jih dobila vsa sodelujoča društva in di- plome.

Naš sklep, da omogočimo vsaj dvema društvoma letno gostovanje v matični domovi- ni, smo letos kar dobro izvr- šili, seveda spet z vstran- sko pomočjo Sveta zveze Svobode in prosvetnih društev LRS. V. Valentini Vodnika je v dnevni turneji v okviru 80. obletnice društva obiskal Kranj, kjer je nastopil s kon- certom, ljubljano s snema- njem na radio in Novo me- sto ter Dolenjske toplice. Pev- ski zbor p.d. Prosek - K. K. to- veld je tudi gostoval dva dni, in sicer v Hrastniku, kjer je imel koncert, v Celju in Ljubljani. Gostovanja sta dobro uspeli in zadovoljivi u- deleženci. Nadalje je PZ pri- redila enotedni izlet društev "Slovenca" iz Boršna in Alpe- iz Bazovice, ter podprla izlet p.d. "Lonjer - Katarina". Na- šem organizacijskem okviru je bil tudi športni tečaj v Ro- vinju in teledana akademija naše teledanske sekcije pa Sta- dionu.

Ze na več prejšnjih občnih zbora smo se strinjali, da na- vsezmo stike, predvsem z iz- leti z našo Benicijo. Zveza je v ta namen pozvala društva, da prireajo svoje izlete tja in tudi sama organizirala uspe- šen izlet, ki se ga je udeležilo 65 oseb. Tudi izlet na Koroško je bil dobro zasleden in je uspe- šen. Sodelovanjem srednje- šolcev, tabornikov in gorških prosvetnih delavcev smo pri- pomogli k zelo uspešemu mladi- škemu izletu v Anihovo, ki se ga je udeležilo 179 mladi- šev s Tržaškega in 32 z Go- riškega. Glede usmeritve na- ših izletov smo pretresli že- ljo nekaterih članov, da bi PZ prirejala pogoste izlete v Ju- goslavijo, kot n. pr. v Zagreb, k Pivčkim jezerom, v Opa- tju itd. Kar zadeva prosvet- nih društev in še posebno de- lujočih ansamblom, priporo- čamo nabavo notnega lista, ki ga sedaj ni tako težko dobiti. Strinjamo se s takimi izleti in upamo, da jih bomo tudi uresničili.

Končno smo letos dobili po- trebno kompletno teledavno opremo za lahko atletiko, ki jo naša sekcija razvija v dvo- rani na Stadionu. Po ustano- vitvi športnega društva "Bors" smo mnenja, da bi naša dru- štva sicer obdržala svoje špor- tne cdeke, športna sekcija pa

naj bi prišla pod okrilje športnega društva. Prav tako- bo treba še nekoliko razdisti- ti odnose, dolžnosti in obvez- nosti športnikov, ki so člani društev in odsekov in obenem člani alboras. Dejstvo, da se da tudi z osnovno in srednje- šolsko mladino tja do 14. leta marsikaj narediti, nam kaže na kakšno zanimanje in od- ziv je našelo meddruštveno tekmovalje v igri med dva- ma ognjem, v katerem so Križani odnesli prvo mesto. Vsaka skupina je dobila v dar novo žogo. Če bi ta žig s to mladino stalno gojili, bi ome- glili obiske in tekmovalja po- dobljivosti, bi se njihovo števi- lo in veselje do našega pra- svetnega dela, četudi v začet- ku prav s športom, zelo iz- boljšalo.

Predlog Radiu Trst

Naše predloge in zahteve po izboljšanju prosvetnih proto- rov smo prenesli na pristojna mesta in upamo, da bomo lah- ko čimprej videli razširitev vsaj za nekaj najnujnejših prime- rov. Tudi prostore zveze smo skušali nekoliko popeljati in napraviti nekoliko vabljivejše z napeljavo svetlih luči v bi- talnicah; večji stroški bi ne bili na mestu, ker se bomo v pri- hodnjem letu preselili v U. Gioppa 9, in bomo raje tam uredili tisto, kot je za dana- nji čas prav in primerno.

Poslali smo dopis Radiu Trst A, v katerem predlagamo, da se uvede oddaja za amaterje, od prosvetnih delavcev, prek športnikov, filatelistov, zbiral- cev starega denarja, do radio- amaterjev itd.; toda do danes še nismo dobili odgovora.

Organizirali smo tri gosto- vanja prosvetnih delavcev iz Jugoslavije: pevski zbor "Al- penski iz Zagreba", odlični pevski zbor "K. Prštern" iz Kranja in koncert zabavnega orkestra Svobode iz Trbovelj. Vsi trije koncerti so bili zelo slabo obiskani. Prav bi bilo, da bi se društva obvezala za skrb, da se kaj takega v bu- doče ne bo zgodilo.

Anketa o reprezentativnem pevskem zboru

V uditve verzi med društvi na "naši strani" in v matični domovini smo povabili zabav- ni orkester ruderjev iz Trbo- velj, ki nam je pokazal, kaj vse lahko zmoro dobra volja in poživljanje.

Izvedli smo anketo in vpra- šali ljudi za mnenje ali je po- treben v Trstu neki repre- zentativni pevski zbor. Poslali smo sto anketnih polj; odgo- vori so zelo malo, toda v glavnem bi bila podobna a- nonimna posvetovanja koris- na. Anketirani so za stavo- vno nekega mestnega zbora, ki bi gleda na to, da je v me- stu več možnosti glasovnega materiala, lahko postal repre- zentativni; to mesto usaj naj bi si pridobil z enakopravnim prosvetnim d-om kot ostali zbora. V tistim času se je čutili ponovno Komorni zbor, ki se je do danes že toliko spremenil, da poje v njem sa- mo še 8 bivših komorancev. Zbor deluje na prostovoljni o- snovi in bi bilo prav, če bi danes tudi o tem rekli be- sedo.

Delo za šolo

Odsek za šolstvo naše Zve- ze, ki ga z veliko prizadev- nostjo in sposobnostjo vodi- tov. Tončka, je bil sorazme- rno najbolj aktiven odsek. In je prav, da je tako. Težiče dela je predvsem skrb za rast in razvoj in uditve slovenske šole in za vse probleme in težave, ki so z njo v zvezi. So- delovali smo v osrednjem od-

boru za slovensko šolo, ki ga sestavljajo zastopniki vseh po- litičnih skupin in osrednjih prosvetnih organizacij. To de- lo je zelo zahtevno, posebno če pade na ožjo skupino lju- di, ki se morajo zanimati za po- sredovanje pri šolskih obla- steh ob priliki raznih diskrim- nacij na škodo slovenske šole: odvzete slovenskih vrtec, zaveda neprimerne sloven- skega učnega in strežnega o- sebjaja v slovenski šoli, sode- lovanje v krajevnih odborih za slovensko šolo, zlasti v polet- nem času; razvijanje propa- gande za vpis v slovenske šole. Mnogo dela nam je dalo podeljevanje, celo v krajih, ki imajo pretežno slovensko prebivalstvo, ki je preemnogokrat nezavedno, hlapčevsko, rekdo. Kdaj gospodarsko neodvisno, in iz vseh teh bojznih sprava svojih otroke v laško šolo.

Frecejanje je bilo naše za- namanje za materialno pomoč našim šolam. Ob priliki 70-let- nice obstoja slovenske šole v Trstu, smo obdarovali tri slo- venske osnovne šole v mestu z nad 180 izbranimi slovenski- mi mladinskimi knjigami, za- šolske prireditve smo posojali različne rekvizite in revije za rodiljske sestanke na šolah.

Za zaključek naj povzamem nekaj misli, PZ in društva ni- so še dosegla tiste ravni, ko bi lahko rekli, da gredo stva- ri v redu, ko bi jih bilo treba je izpopolnjevati, nadome- štati z drugimi, boljimi in novimi. Problem predavanj je še vedno tak kot je bil lani, predlaski; dramatika isto, pevski zbora, njih repertoar in način nastopanja; družabnost; društveni prostori. Mogoče je prav današnji dan najbolj pri- meren za razpravo o tem, ka- ko bi se dalo na kakršni koli način spremeniti naše društve- ne prostore v domače kotič- ke, kamor bodo ljudje radi zahajali. Mogoče je to izved- ljivo z eno ali več izbranimi društevimi sej, z nekoliko pro- stojalnega dela. Če si letos postavimo ta cilj, bomo imeli priliko, da pritegnemo k so- delovanju najširši krog ljudi, ki bodo rade volje prisločili na pomoč, če jih bomo zapro- silili v primeri in utemeljeni obliki.

Utrditi se mora povezava med zvezo in društvimi; pravilo, da mora Zveza usmerjati dru- štva ni tako sveto, da bi se društva zaradi tega izmikal- la pametnim predlogom, kon- struktivnim zamislim. Pozdra- vitje je treba vsako pobudo, ki se sestavlja društva in si s tem prevzela odgovornost za uspeh nadaljnega dela. Vse- kakor upamo, da bo odbor Zveze tesno povezan, bolj kot do sedaj, z vsakim našim društvom.

Naj se na koncu zahvalim

vsem, ki so kakorkoli pripo- mogli k naši prosvetni dejav- nosti, posebno zahvala pa naj- gre Svetu zveze Svobode in prosvetnih društev Slovenije in osebnemu njegovemu pre- stavniku Vinku Trnkavcu, ki ima veliko simpatije in razu- mevanja do nas.

Zelja nas vseh naj bo strem- ljenje k izboljšanju in iska- nju novih priemov. Bodimo vztrajni, trdni, delavni; uspe- hi in zadoščenje ne bodo iz- ostali.

Po krajšem odmoru se je razvila diskusija, v kateri je bil glavni poudarek na vpra- šanjih, kako poživiti dejav- nost naših prosvetnih društev, zlasti pa kako pritegniti ude- lovalno k aktivnemu ude- stvovanju na kulturno-pro- svetnem področju.

Na začetku razprave so ob- čni zbor pozdravili predstavi- ki Zveze Svobode in prosvet- nih društev iz Slovenije, pre- stavniki iz Gorice tov. Milu- tin Černe in delegat prosvet- nega društva alvan Trnkos iz Beneske Slovenije tov. Izi- kor Predan. Pozdravno bro- jarko je poslala občnemu zboru tudi Slovenska prosvet- na zveza iz Celove.

Kako pritegniti mladino

V nadaljnji razpravi so šte- vilni delegati prosvetnih dru- štev govorili o težavah, na ka- tero našo pri razvijanju kulturno-prosvetne dejavnosti, o pomanjkanju primerne dvo- rne, s katerimi se bore ne- kratera prosvetna društva, o nezanimanju mladine za kul- turno-prosvetno dejavnost, o potrebi, da bi k delovanju pritegnili ne samo člane dru- štva, ampak tudi ostale vasa- tne, s tem v zvezi pa o po- trebi, da bi v prosvetno dru- štvo postalo središče družab- nega življenja na vasi.

Iz diskusije je bilo razvid- no, da je vprašanje, kako pri- tegniti mladino h kulturno- prosvetnemu udejstvovanju, si- cer eno glavnih vprašanj, da- pa gre tu tudi za vprašanje kadrov, t. j. strokovnih lju- di, ki bi bili prosvetnim dru- štvom na razpolago za dolo- čene vrste takega udejstvova- nja. Pri mladini pa gre tudi za to, da se premosti prepad, ki je nastal med mlajšo in starejšo generacijo prosvetnih delavcev, ker so se starejši delno umaknili, med mlajšimi še ni takih, ki bi si med sovrstniki pridobili zadostni vpliv in imeli organizacijske sposobnosti.

Pa tudi društvene prostore bo treba skušati napraviti čim bolj privlačne, da se bo- do v njih ljudje radi sestaja- li in jih smatrali za svoj drugi dom.

Na koncu je bilo še pou- dmerjeno, da bi se naša dru- štva ne smela zapirati sama vase, ampak da bi morala iti v širino in polskati stike tu- di z drugimi prosvetnimi or- ganizacijami, da bi tako skup- no delali za obrambo naših pravic.

Po poročilu verifikacijske komisije in radzornega odbo- ra, ki je predlagal razrešnico dosedanjemu odboru, je ob- čni zbor potrdil nekatere spre- menbe v dosedajših pravilih, kar so v nekaterih točkah za- strelali. Nato je občni zbor izvolil nov izvršni odbor, ki ga sestavljajo:

predsednik: prof. dr. Andrej Eudal; 1. podpredsednik: Dar- ko Svab, II. podpredsednik: Anton Kalo, I. tajnik: Edvin Svab, II. tajnik: Marjan Per- tot; blaginjski: Silvana Mala- lin; gospodar: Niko Škamper- li in odborniki: Koc Anto- nija, Pahor Drago, Rake Bo- ris, Vrabec Ubald, Sušteršič Edi, Kufersin Ivo, Germani Edi, Zverj Bruno, Kovacič Sergij, Ukmar Ljuba, Pertot Jože, Jelenič Zorko, Kocijan- čič Mirko in Tavčar Silvij.

Nadzorni odbor: Pertot Riko, prof. Kosovel Jože in Miro Presl, razpisničar pa dr. Ferlu- ga Karel, dr. Kukanec Angel in Novak Ivan.

Chessmanu zavrnen priziv

Vrhovno sodišče je že trinajstkrat pretreslo Chessmanov primer - Zadnji priziv je obsegal 325 strani, zavrntev tega priziva pa samo 22 besed

WASHINGTON, 14. - Vr- hovno sodišče ZDA je zavri- nilo priziv, ki ga je vložil Cary Chessman proti smrtni obsodbi, ki je bila proti nje- mu izrečena še pred več kot enajstimi leti.

Cary Chessman, obtožen zločinov v Kaliforniji, bi mo- ral biti usmrten v plinski ce- lici zgora S. Quintin 23. ok- tobra letos, toda vrhovno so- dišče mu je dovolilo še eno odločitev smrtni kazni, da je tako lahko še enkrat pretreslo njegov primer.

Priziv je vložil 2. novembra George Davis, branilec Chess- mana To. je bilo že trinajstič, da je vrhovno sodišče ponov- no vzel v pretres Chessma- nov primer. Priziv je bil na 325 straneh. Izrek vrhovnega sodišča, ki zavrača priziv, pa obsega 22 besed. Preprosto na- vaja, da je priziv zavrnen in

da vrhovni sodnik ni sodele- val pri proučevanju in pri odločitvah glede izvedbe pri- ziva.

Vrhovni sodnik Warren je bil svoj čas guverner Kalifor- nije.

Chessman je bil obsojen l. 1948 na osnovi 17 zločinov ugrabitve, ropu in poskusa na- silja. Razen tega sta mu bili prisojeni dve smrtni obsodbi zaradi poltenega nasilja do dveh mladih žensk, ki ju je ugrabil pod grožnjo z oro- žjem.

Medtem ko se je Chessman nahajal v celici smrti v za- poru Saint Quentin, je napi- sal dve knjigi, ki sta obdeve- dožile velik literarni uspeh.

Dva dni prej, kot je Cary Chessman dosegel sedmo od- ločitev smrtni kazni, je gu- verner Edmund Pat Brown odločil prošnjo za pomilosti- tve. Guverner Brown, ki je sicer nasproten smrtni kazni, je izjavil, da so dokazi o Chessmanovi krivdi nepopolni in da se je Chessman obna- šal arogantno in prezirljivo do družbe in zakonov.

Ko je L. Wirin, eden izmed branilcev Chessmana zvedel, da je bil priziv zavrnjen, je napovedal novo prošnjo na vrhovno sodišče ZDA, da se proces proti obsojencu ponovi. Prošnja se bo naslanjala na dejstvo, da je bil prepis steno- grafskih zapisov procesa ne- popoln, ker je pisar, ki je za- piske prepisal, umrl pred kon- cem procesa, tisti pa, ki ga je nadomestil, jih ni znal v re- dno prečitati. Dostavil je, da imajo branilci 25 dni časa, da na vr- hovno sodišče vložijo prošnjo za revizijo procesa.

V joku mi je ponavljala, da se ne more dovolj opravi- čiti zastran nezvestobe. »Kaj torej hočeš?« sem znova vzkliknil. »Umreti, če mi ne vrneš svojega srca, ker brez njega ne morem živeti,« je odvrnila. »Zahtevaj torej, da ti dam svoje življenje, nezvesta, kakrš- na si,« sem povzel in se sam zaplaval, čeprav sem si na vso moč prizadeval, da bi pokri solze. »Življenje zahtevaj od mene, saj ti drugače ne morem dati, ker je moje srce že davno tvoje.«

Se nisem izustil zadnje besede, ko je vstala in me z vsem ognjem objela. Objela me je z nestrnim vročim mlo- vanjem, gostoleja je vame z vsemi mogočimi imeni, ki jih samo ljubezen narekuje in razveda z njimi najnežnejše utripe.

Na vse te izlive sem ji le z nekako pobitostjo odgovarjal. Kakšen prepad pa je bil med mojim mirnim življenjem in vrtinčastim tokom, ki se me je tedaj zopet polasčal! Presu- nilo me je, da sem ves trepetal, kakor se dogaja človeku, ki je sam sredi samotne pokrajine: zdi se mu, da je v po- vsem novem svetu, polasča se ga tajna groza in ga popusti šele, ko se dozdobra razgleda okoli sebe.

Sedla vsa drug k drugemu. Prijel sem jo za roke. »Nisem pričakoval, da boš s takim črnim izdajstvom popla- čala moje ljubezen. Kaj je lažja kot varati srce, ki si ga imela v popolni oblasti in ki si si želel v srečo edino to, da ti je moglo ugajati in ti služiti. Povej mi, ali si našla kje kakšno drugo srce tako nežno in vdano? Ne, ne! Narava ne dela takih stvari kot je moje. Povej mi vsaj, ali se ti je kdaj stozilo po meni! Kako naj se zanesem sedaj na to neprica- kovano dobroto, ki te je privedla nocoj semkaj? Se predo- bro vidim, da si lepa, kot si bila kdaj poprej. Toda v imenu vseh bridkosti, ki sem jih prežal za te, lepa Manon, povej, ali boš pojesti bolj zvesta!«

Ganjivo mi je pripovedovala, kako se kesa, in mi za- jevala, celo prisegala, da bo zvesta. Ne morem povedati, kako me je vse to do dna pretreslo,

(Nadaljevanje sledi)

Med sedanjem vladno krizo na Siciliji so se večkrat sestali predstavniki raznih strank. Na sliki je na levi milazzovec Pignatone nato pa Corallo (PSI) ter Lauricella (tajnik PSI)

A. F. PRÉVOST

7.

Manon Lescaut

Povedati moram, da je ta načrt čudovito godil mojemu nagnjenju. Toda na kraju tako srečne rešitve sem čutil, da mi srce hrepeni še po nečem in da bi bile moje želje popolnoma utešene v tej blaženi samotni šoli tedaj, ko bi imel pri sebi Manon.

Odleži me je Tiberge pogosto obiskoval, da bi me utrdil v načrtu, ki mi ga je bil navdihnil. Ob neki priložnosti sem vse zaupal očetu. Le-ta je izjavil, da misli prepustiti otrokom popolno svobodo pri izbiri poklica. Naj si že kakor koli ure- jam svojo bodočnost, si izgovarja le pravico pomagati mi z nasveti. Res, s svojimi modrimi nasveti me ni mislil odvra- čati od mojih načrtov, pač pa me je hotel le razvneti, da bi se jih oklenil z večjim spoznanjem.

Začetek novega šolskega leta se je bližal. S Tibergeom sva se domenila, da greva skupaj v senešnice Saint-Sulpice, kjer bo on končal bogoslovje, jaz pa začel. Po svojih pridno- sti, ki je zanjo vedel tudi škof, je Tiberge dosegel dokaj važno ugodnost, preden sva odrinila.

Oče je mislil, da sem se docela iznebil svoje strastne lju- bezni, zato mi ni delal težav pri odhodu.

Tako sva prišla v Pariz. Zamenjal sem malteški križec s duhovsko haljo in dobil namesto imena viteza Griuskega naziv abbeja.

Oprjel sem se učenja s tolikšno marljivostjo, da sem že v nekaj mesecih dosegel nenavadne uspehe. Za to sem upo-

rabil tudi del noči, čez dan pa nisem hotel zamuditi niti tre- nutka. Prišel sem na glas, da so mi vsi vnaprej čestitali k dostojanstvu, ki ga bom gotovo dosegel. Se prositi mi ni bilo treba in že se je moje ime znašlo na seznamu nadarbin. Tudi pobožnosti nisem zanemarjal; posebno goreče sem opravljal vse vrste duhovnih vaj. Tiberge je bil ves blažen, ko je opa- zoval, kakšen uspeh je dosegel pri meni, in pogostoma je pretakal solze od veselja, ker sem se tako lepo spreobrnil.

Toda človeški sklepi so spremenljivi in temu se prav nič nisem čudil: rodi jih strast in prelamlja jih zopet strast. Če pomislim, kako sveti sklepi so me vodili v Saint-Sulpice in kakšno rajsko veselje je uživalo moje srce, ko sem jih izpolnjeval, če to pomislim, me je kar strah, da sem jih mo- gel s tako lahkoto prelomiti. Če že velja, da je božja pomoč prav tako močna kakor strast, pa naj mi kdo pove, kaj tako usodno vpliva na človeka, da na mah obrne hrbet svo- jim dolžnostim, niti malo se ne upira, še kesanje se ga ne poloti.

Mislil sem, da sem se že povsem otresel svojih ljubavnih strasti. Gotovo bi bil s večjim veseljem prebral stran iz del sv. Avgustina ali pa se za četrto ure potopil v krščansko miseljevanje, kakor pa uživati čudne nasele, pa če bi mi jih nazadnje nudila sama Manon. Toda, gorje! V enem samem hipu sem strmoglavil v prepad in padel je bil tem hujši, ker sem se na mah znašel v globini, iz katere sem se bil prej dvignil. Nova pregreha me je pogreznila na samo dno prepada.

Ze leto in dan sem bil v Parizu, ne da bi bil zanimal, kaj je z Manon. Skrajša sem se moral s silo odvrčati od tega, pri čemer sta mi pomagala Tiberge s svojimi sveti in moj lastni preudarek. Zadnji meseci so potekali spokojno in že sem mislil, da je ljubko a nezvesto bitje za vekomaj po- zabljeno.

Približal se je čas, ko sem moral imeti javno vajo v bogo- slovju. Povabil sem več ugodnih oseb, naj me počastijo s svojimi navzočnostjo. S tem je moje ime zaslo v vse pariske četrti in gotovo je prišlo tudi na ušesa moji nezvesti ljubici Najbrž ga ni zanesljivo spoznala za naslovom abbeja, vendar

jo je gnala radovednost ali morebiti nekoliko kesanje, ker me je bila prevarila (nikoli nisem razvedel, kaj jo je na- vedlo), da se je zanimala za to ime, ki je zvenelo kakor udeležila se je mojega nastopa in me brez dvoma kaj lahko spoznala.

Niti slutiti nisem, da je navzoča, saj veste, da so v teh prostorih posebni oddelki za ženske, pregrajeni z rešetkami. Vračal sem se v Saint-Sulpice. Vse me je slavilo in obis- palo s pohvalo.

Bilo je nekako ob šestih zvečer, ko mi naznanijo že hip po mojem prihodu, da bi neka dama rada z menoj govorila. Stekel sem v govorilnico.

O bog, kaj sem uzrl!

Manon!

Bila je ona, le da je to pot bila še ljubkejša in krasnejša kot kdaj prej.

Tedaj ji je bilo osemnajst let. Njena lepota je presegala človeško besedo, tako je bila zala, mila in prikupljiva. Po- sebjena ljubezen. Vsa njena poljava je bila en sam dar.

Obstal sem kot ukovan. Ni mi seglo v glavo, kaj jo je privedlo tjakaj, zato sem s povešenimi očmi in trepetaje pri- čakoval, da spregovori.

Vzmemirjena je bila prav kakor jaz. Ko sem le molčal si je zastirala oči in skrila solze.

Bojče mi je priznala, da je za svojo nezvestobo že res zaslužila moj prezir, a da je bilo to prekruto, če sem jo kdaj razžal imel rad, da se zanjo potem dve leti nisem zmenil; tudi to ji ni bilo marno trdo, da je tedaj nisem imel besede zanjo, ko sem jo vendar videl pred seboj.

Ne morem povedati, kako se mi je vse lomilo v duši ob njenih besedah.

Sedla. Obstal sem poleg nje, na pol obrnjen vstran, ker si je nisem upal naravnost pogledati. Ponovno sem se na- prezal, da bi ji odgovoril, pa nisem imel dovolj moči.

Napovedal sem z vso silo iztisnil iz sebe bolesten vzklik: »O nezvesta, nezvesta Manon!«

Med sedanjem vladno krizo na Siciliji so se večkrat sestali predstavniki raznih strank. Na sliki je na levi milazzovec Pignatone nato pa Corallo (PSI) ter Lauricella (tajnik PSI)

